

FEM DIKTER

När man kommit så långt som jag i meningslöshet
är vart ord åter intressant:
Fynd i myllan
som man vänder med en arkeologisk spade:
Det lilla ordet du
kanske en glaspärla
som en gång hängt om halsen på någon
Det hårda ordet jag
kanske en flintskärva
med vilken någon i tandlöshet skrapat sitt sega
kött

Perpetuum mobile

Den gamla vanliga skalligheten
Den gamla vanliga skalligheten
Den gamla vanliga skalligheten
Den gamla skamliga vanligheten

Den gamla vanliga skamligheten
Den gamla skamliga vänligheten
Den gamla vänliga svamligheten
Den gamla flabbiga hemligheten

Den gamla hemliga skadligheten
Den gamla saliga flabbigheten
Den gamla skadliga skabbigheten
Den gamla skabbiga saligheten

Sedligheten den gamla smakliga
Skamligheten den gamla skändliga
Skalligheten den gamla vänliga
Skalligheten den gamla vanliga etc.

Rondel

Trumma på rutan och se på snön
Undra vart forna dars vinterliv tog vägen:
Vår svarte Pluto som föll i trav
och gossen som, äppelkindad, i stöflor
skjutsade flickan i muff på stötting
Svenska Fattigdomens Betydelse — hur bittert
för dem som gick ner sig på isen...
Trumma på rutan och se på snön
Mais où sont les neiges d'antan

Sverige, fasterland, på sin höjd mosterland
Natur, djupfryst, plastinlagd
garanterat bacillfri
aldrig vidrörd av människohand
Sv. Inskränkthetens Betydelse...
Trumma på rutan och se på snön

Ezra Pound

O röst som kom till mig
eko av röst som också är valv
valv som är luft och rymd
rymd som är blom
Röst som jag längtat efter
hur lyckas du smyga dig ut
ur de instängda rum
där de håller dig fången
och hur är din art så fri!

Har inte domen satt märke på dig
är du så utan land?
Sannerligen
du ger mig åter mod att vara det med dig

Ensam i natten trivs jag bäst
ensam med den hemlighetsfulla lampan
befriad från den påträngande dagen
böjd över ett aldrig färdigt arbete
patiencekortens kombinationer. Än sen
om aldrig denna patience går ut
Jag har natten på mig. Någonstans
sover en slump över korten. Någonstans
är redan en sanning en gång sagd
Varför då oroa sig? Kan den någonsin
sägas mer? I tankspriddhet
vill jag lyssna till vinden i natten
till korybanternas flöjter
och till de eviga vandrarnas språk